

Albert Einstein idézetek

június 25, 2013

„Egyforma egyénekből álló közösség, akik nem bírnak eredetiséggel, szegény közösség, fejlődési lehetőségek nélkül. Ezért a cél ennek ellenkezője kell legyen: önállóan cselekvő és gondolkozó embert kell képeznünk ... A tanároknak a lehető legkevesebb hatalmat kell adni arra, hogy kényszeríthessenek, hogy így tiszteletüket csak emberi és intellektuális képességeikkel nyerhessék el.”

(A community of standardised individuals without personal originality and personal aims would be a poor community without possibilities for development. On the contrary, the aim must be the training of independently acting and thinking individuals... Give into the power of the teacher the fewest possible coercive measures so that the only source of the pupil's respect for the teacher is the human ...and intellectual qualities of the latter.)

„Tizenhét éves koromban a zürichi politechnikumra kerültem, mint matematika-fizika szakos hallgató. ... A természettudományos érdeklődés erősebb volt bennem, mint a azonban hamarosan érzékelni tudtam, mi vezet a mélybe, s el tudtam tekinteni mindattól a sok dologtól, ami az értelmet kitölti, s a lényegestől eltéríti. Persze az volt a bökkenő, hogy a vizsgákra mindazt a szemetet magamba kellett tömnöm, akár akartam, akár nem. Ez a kényszer annyira taszítólag hatott rám, hogy végszigorlatom letétele után egy egész álló éven át képtelen voltam tudományos kérdéseken gondolkodni. [...] Tulajdonképpen csoda, hogy a modern oktatóüzemek meg nem fojtották még egészen a szent kutató kíváncsiságot, hiszen ennek a kényes növénykének a támogatáson kívül főként szabadságra van szüksége; e nélkül feltétlenül tönkremegy.”
